UNIWERSYTET GDAŃSKI Wydział Matematyki, Fizyki i Informatyki

Daniel Sienkiewicz

nr albumu: 206358

Projekt komputera samochodowego bazujący na systemie mikrokomputera Intel Galileo

Praca magisterska na kierunku:

INFORMATYKA

Promotor:

dr inż. Janusz Młodzianowski

Gdańsk 2015

Streszczenie

Celem pracy jest stworzenie komputera pokładowego do samochodu, w którego skład wchodzi:

- 1. Mikrokomputer Intel Galileo Gen 1,
- 2. Ekran dotykowy FTDI VM800,
- 3. Oprogramowanie,
- 4. Kamerka cofania.

Słowa kluczowe

Intel Galileo, I^2C , SPI, C, Arduino, GPIO, FTDI EVE, VM800

Spis treści

 1.1. Cele Założenia Plan pracy Architektura Mechanizmy komunikacji systemu mikroprocesorow go z otoczeniem 3. Implementacja 3.0.1. Intel Galileo 3.1. Protokół komunikacyjny I²C 3.1.1. Użycie protokołu I²C na przykładzie I/O Expande 		5
 Plan pracy Architektura 2.0.1. Mechanizmy komunikacji systemu mikroprocesorow go z otoczeniem 3. Implementacja 3.0.1. Intel Galileo 3.1. Protokół komunikacyjny I²C 3.1.1. Użycie protokołu I²C na przykładzie I/O Expande 		5
 Architektura 2.0.1. Mechanizmy komunikacji systemu mikroprocesorow go z otoczeniem		5
2.0.1. Mechanizmy komunikacji systemu mikroprocesorow go z otoczeniem		6
go z otoczeniem		7
 3. Implementacja 3.0.1. Intel Galileo 3.1. Protokół komunikacyjny I²C 3.1.1. Użycie protokołu I²C na przykładzie I/O Expande 	e-	
3.0.1. Intel Galileo		7
3.1. Protokół komunikacyjny I^2C	1	1
3.1.1. Użycie protokołu I^2C na przykładzie I/O Expande	1	1
	1	1
	er	
PCF8574N	1	13
3.1.2. Problemy z bibliotekami	1	15
3.1.3. Własna implementacja I^2C	1	15
3.1.4. Własna biblioteka do komunikacji poprzez I^2C d	la	
Intel Galileo	1	15
3.2. Protokół komunikacyjny SPI	1	15
3.2.1. Komunikacja poprzez protokół SPI	1	16
3.2.2. VM800	1	17
3.3. Założenia funkcjonalne projektu	1	8
3.3.1. Symulator samochodu	1	8
3.4. Dalsze kroki oraz propozycje	1	18
Zakończenie	2	20
A. Karty Katalogowe B. Porównanie dostepnych na rynku mikro kontrolerów		21 22

C. Program	ny	 	 	 	 	 	23
Bibliografia	١	 	 	 	 	 	24
Spis tabel		 	 	 	 	 	25
Spis rysunk	ców .	 	 	 	 	 	26
Oświadczer	ie	 	 	 	 	 	27

ROZDZIAŁ 1

Wprowadzenie

1.1. Cele

Celem pracy jest budowa oraz oprogramowanie komputera pokładowego do samochodu. Komputer powinien móc wczytać z czujników temperaturę panującą w silniku, na zewnątrz oraz w środku samochodu. Ponadto powinien on móc zapisać aktualną pozycję GPS na karcie pamięci microSD oraz umożliwić korzystanie z kamerki cofania lub inteligentnego lusterka wstecznego. Komunikacja użytkownika z komputerem będzie odbywała się poprzez użycie ekranu dotykowego $FTDI\ EVE\ VM800$.

1.2. Założenia

Do wykonania komputera wykorzystano: Intel Galileo wraz z niezainstalowanym oprogramowaniem Linux YOCTO, Arduino IDE, lokalizator GPS służący do podawania aktualnej pozycji dzięki której obliczana zostaje droga przebyta przez samochód, kamerka internetowa służąca jako czujnik cofania oraz inteligentne lusterko wsteczne oraz symulator samochodu. Aktualnie komputer nie będzie zamontowany do fizycznego samochodu więc do tych celów zbudowany został symulator składający się z podstawowych czujników takich jak: guziki służące za czujnik zapięcia pasów/zamknięcia drzwi, potencjometry służące za czujniki temperatury oraz I/O expander PCF8574N pozwalający na komunikację z Intel Galileo. Na komputerze nie będzie wyświetlana aktualna prędkość ani przebieg ponieważ nawet w najnowszych samochodach nie jest to dostępna opcja. Dane te są dostępne na zegarach samochodowych więc nie ma potrzeby powtarzania tej informacji.

1.3. Plan pracy

Pierwszy rozdział opisuje podstawowe cele oraz założenia projektu.

Druga część pracy przedstawia architekturę projektu wraz z jego opisem funkcjonalnym. Opisuję również mechanizmy komunikacji systemu mikroprocesorowego z otoczeniem.

W następnym rozdziale przedstawiony zostaje pomysł implementacji oraz proces tworzenia niezbędnej do obsługi symulatora samochodu biblioteki pozwalającej na komunikację poprzez *I/O Expander PCF8574N* z *Intel Galielo*. Zostaje tutaj również opisany proces tworzenia oprogramowania ekranu dotykowego FTDI EVE VM800.

Ostatnia część pracy przedstawia pomysły możliwych rozszerzeń projektu o dodatkowe moduły oraz funkcjonalności w zależności od potrzeb użytkownika.

ROZDZIAŁ 2

Architektura

2.0.1. Mechanizmy komunikacji systemu mikroprocesorowego z otoczeniem

2.0.1.1. Porty

Porty są jednym z najbardziej podstawowych interfejsów. Najczęściej dzieli się je na porty:

- 1. Cyfrowe
- 2. Analogowe

Porty cyfrowe charakteryzują się możliwością przyjęcia lub wysłania sygnału binarnego (1 - jest sygnał, 0 - sygnału nie ma). Z kolei porty analogowe mogą przesyłać sygnały nawet 10 bitowe. Każdy z portów może działać w jednym z dwóch trybów: wejścia - oczekiwać na przyjęcie danych od urządzenia zewnętrznego oraz wyjścia - wysyłać dane do urządzenia zewnętrznego.

W środowisku Arduino aby obsłużyć port analogowy wystarczy:

Listing 2.1. Obsługa portu analogowego w środowisku Arduino

```
int val = 0;
int analogPin = A1;
pinMode(analogPin, OUTPUT);
val = analogRead(analogPin);
pinMode(analogPin, INPUT);
analogWrite(ledPin, val);
```

oraz odpowiednio dla portu cyfrowego:

Listing 2.2. Obsługa portu cyfrowego w środowisku Arduino

```
int val = 0;
int digitalPin = 1;
pinMode(digitalgPin, OUTPUT);
val = digitalRead(analogPin);
pinMode(digitalPin, INPUT);
digitalWrite(digitalPin, HIGH);
```

2.0.1.2. Przerwania

Przerwania są to bezpośrednie funkcje systemu lub sprzętu ułatwiające komunikację ze światem zewnętrznym. Część z nich jest zarezerwowana przez system lecz część z nich jest wolna do wykorzystania dla programisty. Przerwania możemy podzielić na trzy podstawowe rodzaje:

- 1. Programowe
- 2. Sprzętowe
 - (a) Maskowalne (NMI)
 - (b) Niemaskowalne (INTR)
- 3. Wyjątek

Przerwania programowe wywołuje się za pomocą komendy INT XX gdzie XX oznacza numer przerwania zadeklarowanego w tablicy wektorów przerwań, która jest tworzona przy każdorazowym starcie systemu. Przerwanie to może przyjąć wartości do 255 i są one zarezerwowane przez procesor oraz użytkownika.

Przerwanie sprzętowe jest to rodzaj przerwań wywoływanych przez urządzenia wejścia/wyjścia lub zgłaszane przez procesor. Zostają one wywołane niezależnie w określonych przypadkach. Przerwania te dzielimy na maskowalne oraz niemaskowalne. Główna różnica między nimi polega na możliwości

zablokowania przerwań maskowalnych podczas gdy przerwania niemaskowalne muszą zostać obsłużone. Przykładem przerwania niemaskowalnego INT2 czyli popularny blue screen of death.

Ostatnim rodzajem przerwań są wyjątki. Wywoływane są podczas napotkania przez procesor błędów oraz niepowodzeń. Arduino oczywiście obsługuje przerwania. Ich obsłga jest bardzo prosta: W środowisku Arduino aby obsłużyć port analogowy wystarczy:

Listing 2.3. Obsługa przerwań sprzętowych w środowisku Arduino

```
attachInterrupt(pinInt, funcName, mode);
```

gdzie pin
Int jest to pin na którym Arduino będzie nasłuchiwało na przerwanie, func
Name jest to nazwa funkcji który zostanie wykonana gdy przerwanie zostanie zgłoszone, mode - jest to określenie kiedy sygnał może być uznany za przerwanie.

2.0.1.3. Odpytywanie w pętli

Jednym z najprostszych metod pozyskania danych z mikro kontrolera jest jego odpytywanie w nieskończonej pętli. Jest to najmniej efektywny sposób ponieważ cały czas zajmuje niepotrzebnie zasoby sprzętu niepotrzebnymi zapytaniami.

Listing 2.4. Odpytywanie w nieskończonej pętli w środowisku Arduino

```
void loop() {
     funcName();
     delay(1000);
}
```

2.0.1.4. Timer

Listing 2.5. Przykładowe użycie timer w środowisku Arduino

```
#include <TimerOne.h>
Timer1.initialize(500000);
Timer1.attachInterrupt(funcName, 500000);
```

ROZDZIAŁ 3

Implementacja

3.0.1. Intel Galileo

Intel Galileo jest to mikro kontroler oparty na 32-bitowym procesorze Intel® Quark SoC X1000 i taktowaniu 400MHz. Został on wyposażony w 14 pinów cyfrowych (w tym 6 pinów mogących pełnić funkcję PWM) oraz 6 pinów cyfrowych.Każdy z tych pinów jest w stanie operować napięciem max 5V. Bardzo dużym atutem Galileo jest wbudowana karta sieciowa, port RS-232 oraz port USB oraz slot karty microSD. Galileo może być używane w dwóch trybach - trybie w pełni kompatybilnym z Arduino oraz w trybie z zainstalowanym systemem operacyjnym (np. Linux).

3.1. Protokół komunikacyjny I^2C

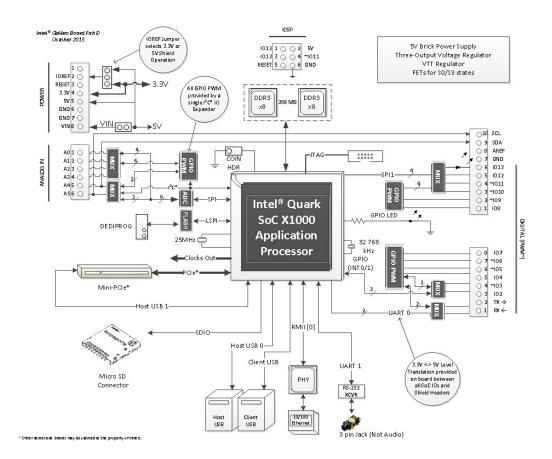
 I^2C jest szeregowym interfejsem służącym do przesyłania danych między urządzeniami elektrycznymi.

Podstawową cechą I^2C jest wykorzystywanie dwóch linii służących do komunikacji: linia SDA^1 oraz linia SCL^2 . Każdą transmisję danych należy rozpocząć sygnałem START oraz zakończyć sygnałem STOP. Dane wysyłane są od najstarszego do najmłodszego bitu oraz otrzymanie każdego z nich musi być potwierdzone przez odbiornik. Należy również pamiętać aby każdą komunikację z urządzeniem rozpocząć i zakończyć ustawiając linie SDA oraz SCL w stan nieaktywny (HIGH). Podstawowe zalety protokołu:

1. Połączenia składają się tylko z dwóch linii co znacznie ogranicza liczbę kabli wychodzących z urządzenia

¹Serial Data Line

²Serial Clock Time

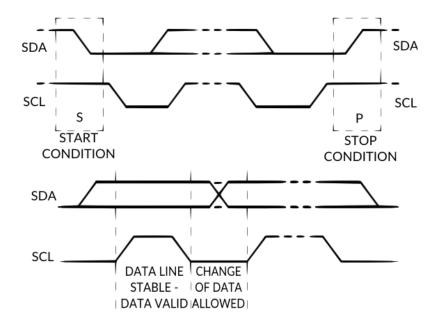

Rysunek 3.1. Schemat logiczny układu Intel Galileo

Źródło: https://www.arduino.cc/en/ArduinoCertified/IntelGalileo

- 2. Duża dostępność sprzętu w sklepach
- 3. Transmisja jest odporna na zakłócenia zewnętrzne
- 4. Bez większych problemów można dodawać oraz odejmować układy korzystające z magistrali

Odbieranie danych rozpoczyna się wysłaniem sygnału START, a następnie zaadresowaniu urządzenia. Kolejnym krokiem jest ustalenie tryby (w tym wypadku read) oraz odczytanie potwierdzenia. Po wykonaniu tych czynności można rozpocząć odbierania danych, które należy zakończyć wysłaniem sygnału STOP.

Rysunek 3.2. Przebieg czasowy protokołu I^2C

Źródło: http://www.byteparadigm.com/applications/introduction-to-i2c-and-spi-protocols/

3.1.1. Użycie protokołu I^2C na przykładzie I/O Expander PCF8574N

Wygenerowanie sygnału START polega na ustawieniu linii SDA oraz SCL w stan niski (LOW), a wygenerowanie sygnału STOP polega na ustawieniu linii SDA oraz SCL w stan wysoki (HIGH).

Adresowanie urządzenia odbywa się poprzez wysłanie wysłanie pojedynczych bitów adresu (pamiętając o kolejności MSB->LCB) oraz wygenerowanie impulsu zegara.

Listing 3.1. Adresowanie urządzenia I^2C na przykładzie PCF8574N

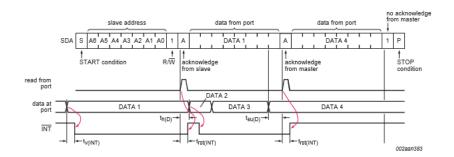
for
$$(m = 0x80; m; m >>= 1) \{$$

if $(adres \& m)$

```
digitalWrite(sda, HIGH);
else
    digitalWrite(sda, LOW);

digitalWrite(scl, HIGH);
digitalWrite(scl, LOW);
}
```

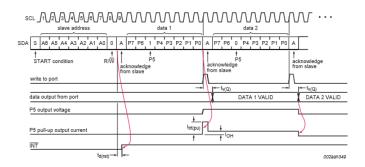
Po otrzymaniu potwierdzenia na linii SDA można zacząć czytać dane przesyłane z urządzenia.

Rysunek 3.3. Przykładowy schemat odbierania danych poprzez I^2C na przykładzie PCF8574N

Źródło: Karta katalogowa I/O Expander PCF8574N

Podobnie jak odbieranie danych, wysyłanie danych należy rozpocząć od wysłania sygnału *START* wraz z adresem urządzenia oraz trybem (write). Po otrzymaniu potwierdzenia można rozpocząć wysyłanie danych w odpowiednich dla urządzenia paczkach x-bitowych. Po wysłaniu każdej z nich otrzymamy potwierdzenie. Na zakończenia transmisji należy wysłać sygnał *STOP*.

Rysunek 3.4. Przykładowy schemat wysyłania danych poprzez I^2C na przykładzie PCF8574N

Źródło: Karta katalogowa I/O Expander PCF8574N

3.1.2. Problemy z bibliotekami

3.1.3. Własna implementacja I^2C

3.1.4. Własna biblioteka do komunikacji poprzez I^2C dla Intel Galileo

3.2. Protokół komunikacyjny SPI

Kolejnym przykładem interfejsu szeregowego jest protokół SPI³. Składa się on z trzech podstawowych linii - dwóch służących do przesyłania danych w przeciwnych kierunkach oraz jednej z sygnałem taktującym synchronizującym transfer danych.

Linia MISO⁴ jest linią wejścia danych dla urządzenia nadrzędnego (master), a wyjściem dla urządzenia podrzędnego (slave), linia MOSI⁵ jest wyjściem dla urządzenia master, a wejściem dla slave. Linia SCK⁶ jest wejściem taktującym. Sygnał taktujący jest zawsze generowany przez układ master.

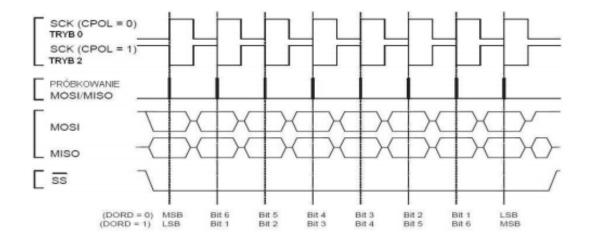
 $^{^3{\}rm Serial}$ Peripherial Interface

⁴Master In Slave Out

⁵Master Out Slave In

⁶Serial Clock

Transmisja danych na obydwu liniach jest zawsze dwukierunkowa i odbywa się jednocześnie - nadanie danych na linii MISO wiąże się z nadaniem danych na linii MOSI. Nie zawsze jednak nadane dane niosą ze sobą informację - najczęściej nadawane informacje płyną w jedną stronę podczas gdy w tym samym czasie wysyłane zostają puste dane. Parametry CPOL⁷ oraz CPHA⁸ określają polaryzację oraz fazę sygnału zegarowego.

Rysunek 3.5. Przebiegi czasowe interfejsu SPI dla sygnału zegarowego o CPHA=0

Źródło: http://castor.am.gdynia.pl/~dorra

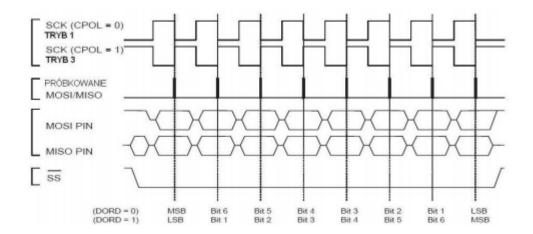
3.2.1. Komunikacja poprzez protokół SPI

Komunikacja zawsze przebiega dwustronnie (duplex⁹). Zmienia taktu zegara z niskiego na wysoki daje możliwość odczytania danych z linii MISO i jednocześnie wysłania danych na linię MOSI. W przypadku zmiany taktu zegara z wysokiego na niski dane zostają wysłane poprzez linię MISO i jednocześnie odczytane z linii MOSI.

⁷Clock Polarity

⁸Clock Phase

⁹Nadawanie i odbieranie informacji odbywa się w obu kierunkach

 ${\bf Rysunek~3.6}.$ Przebiegi czasowe interfejsu SPI dla sygnału zegarowego o CPHA=1

Źródło: http://castor.am.gdynia.pl/~dorra

	Zbocze pierwsze	Zbocze ostatnie	Tryb SPI
CPOL = 0, CPHA = 0	Pobieranie (narastanie)	Pobieranie (opadanie)	0
CPOL = 0, CPHA = 1	Ustawianie (narastanie)	Ustawianie (opadanie)	1
CPOL = 1, CPHA = 0	Pobieranie (opadanie)	Pobieranie (narastanie)	2
CPOL = 1, CPHA = 1	Ustawianie (opadanie)	Ustawianie (narastanie)	3

Tabela 3.1. Tryby reakcji na fazę i biegunowość sygnału zegarowego

Źródło: http://atmega32.republika.pl/22.htm

3.2.2. VM800

FDTI EVE VM800 jest to wyświetlacz dotykowy wraz z wbudowanym kontrolerem audio. Podstawowe cechy urządzenia:

- 1. Pojedynczy układ scalony dla wyświetlacza oraz kontrolera Audio
- 2. Rozdzielczość ekranu do 512 x 512 pikseli

- 3. 262 tys. kolorów
- 4. Możliwość wygładzania krawędzi
- 5. Możliwość komunikacji poprzez użycie interfejsu I^2C lub SPI
- 6. Wbudowane widgety dostępne dla użytkownika
- 7. Zakres pracy wyświetlacza: $-40^{\circ}C$ do $85^{\circ}C$

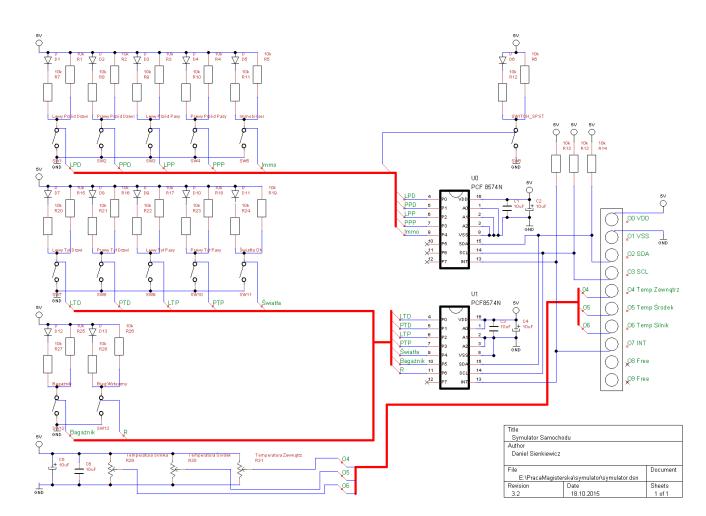
3.3. Założenia funkcjonalne projektu

Najważniejszym założeniem funkcjonalnym była komunikacja z zestawem czujników, które mogą być zamontowane w samochodzie. czytanie z czujników, pisanie do ekranu, czytanie z ekranu włączanie i wyłączanie systemu

3.3.1. Symulator samochodu

3.4. Dalsze kroki oraz propozycje

schemat blokowy z BAJERAMI i wybrane to co zrobię

Rysunek 3.7. Schemat elektryczny symulatora samochodu

Źródło: Opracowanie własne

Zakończenie

TO DO

DODATEK A

Karty Katalogowe

Katalog datasheets zawiera karty katalogowe użytych podzespołów

DODATEK B

Porównanie dostępnych na rynku mikro kontrolerów

	Intel Galileo	Raspberry Pi (Model B)	Arduino Uno		
Wymiary	10cm x 7cm	85.60mm x 56 mm x 21 mm	$5.59\mathrm{cm} \ge 16.5\mathrm{cm}$		
Procesor	Intel Quark X1000	Broadcom BCM2835	ATmega328		
Taktowanie	$400 \mathrm{MHz}$	700MHziv	16 MHz		
Cache	16 KB	32KB L1 cache, 128KB L2 cache	-		
RAM	512 SRAm	512 SRAM	2 kB		
Analog I/O	6	17	6		
Digital I/O 14		8	14		
PWM	6	1	6		

 ${\bf Tabela~B.1}.$ Specyfikacja dostępnych na rynku mikro kontrolerów

```
Źródło: http:
//eu.mouser.com/applications/open-source-hardware-galileo-pi/
Źródło: http:
//botland.com.pl/arduino-moduly-glowne/1060-arduino-uno-r3.html
```

DODATEK C

Programy

Katalogi ${\it Galileo},\, PCF8574N$ zawierają kod źródłowy oprogramowania stworzonego na potrzeby pracy.

Katalog Galileozawiera oprogramowanie mikrokomputera Intel
[1] Galileo. Katalog PCF8574Nzawiera oprogramowanie I/O Expander PCF8574N.

Bibliografia

 [1] Agjffgjgdjfgfl
bert ffdddff Einstein. hkljklbkl
n. Annalen der Physik, 322(10):891–921, 1905.

Spis tabel

3.1.	Tryby reakcji na fazę i biegunowość sygnału zegarowe	go			17
B.1.	Specyfikacja dostępnych na rynku mikro kontrolerów				22

Spis rysunków

3.1.	Schemat logiczny układu Intel Galileo	12
3.2.	Przebieg czasowy protokołu I^2C	13
3.3.	Przykładowy schemat odbierania danych poprzez I^2C na przy-	
	kładzie PCF8574N	14
3.4.	Przykładowy schemat wysyłania danych poprzez I^2C na przy-	
	kładzie PCF8574N	15
3.5.	Przebiegi czasowe interfejsu SPI dla sygnału zegarowego o	
	CPHA=0	16
3.6.	Przebiegi czasowe interfejsu SPI dla sygnału zegarowego o	
	CPHA=1	17
3.7.	Schemat elektryczny symulatora samochodu	19

Oświadczenie

Ja, niżej podpisany(a) oświadczam, iż	przedłożona praca dyplomowa została
wykonana przeze mnie samodzielnie, n	nie narusza praw autorskich, interesów
prawnych i materialnych innych osób.	
data	podpis